

העם

מלאך הבטלה

הנעליים המסומרות רקעו על הארץ. היריות הידהרו במרחב. הכידונים הבהיקו. התופים רעמו. משני עברי הכביש, מסביב לזירת האיצטדיון, עמד או ישב קהל צופים. שום במאי גאוני לא יכול היה להצליח לסמל בצורה מושלמת יותר את המצב ה' יסודי של מדינת ישראל בשנת 1953. שנת חמש לעצמאותה: מישהו נותן פקודות, מישהו צועד בסך — והאורח עומד מן הצד, כצופה פאסיבי, מתפעל, מקסרג או משי תעמם.

לא על כידונים. היתה דרושה מהפכה כדי לשנות את המצב הנפשי הזה במדינה כולה. להפוך את עצמאות ישראל שוב ל' ענינו הפרטי של כל גבר, אשה וילד, מן עד דנגור. אולם לא היתה דרושה מהפכה כדי לשנות את הכנית יום העצמאות. לשם כך היה צורך, ששוט, לבדוק מחדש את התמיסה היסודית של מהות היום. עצמאות ישראל לא הושגה בכידונים בלבד, ואוי לה אם תשב על כידונים בעתיד. ה' כידון רק אישר את העובדות שנוצרו בכוח הפטיש והאמת. וגם המדינה לא תנוע קדימה אלא על גלגליה השניים של מכוונתיה. יום העצמאות היה צריך לשקף מציאות זו, במקום להסתפק במצעדי חיילים. הוא היה צריך להיות מחוזה ענק על גבי הבמה

הגדולה של המדינה, בהשתתפות רכבות הגר' בורים האמיתיים של העצמאות, פועלים וחק' לאים, פקידים וחיילים. שבתון פירום. אולם המלאך שפרס את כנפיו על יום זה לא היה מלאך העבודה. להיפך, כמעט בכל המשרדים החשובים שב' תה העבודה למעשה משך כמה ימים. פקידי ממשלה וראשי מוסדות ענו לכל השאלות והמשאלות: "אחרי יום העצמאות." המ' נונות שהונעו זה עתה, אחרי חופשות פסח, נעצרו שוב לחופשת העצמאות. בדומה למלך פירוס המנות, לפי 2293 שנה, יכלה המדינה להיאנח: "עוד כמה ימי חג כאלה בשנה, ואבדנו!"

בטחון

מלחמה רטובה

בעוד מתכוננת ישראל לחוג את יום עצ' מאותה החמשי, התכנסו בקהיר תריסר קצינים ערביים, נציגי ועדות שביתת הנשק המעור' בות של מצרים, הירדן, סוריה, הלבנון, ב' מקרה, או שלא במקרה, היה להם על מה לדבר:

● המלחמה-הועירה לאורך הגבול הירדני, ששככה במקצת מאז מאורעות הכפר פלמה, שוב היתה בסימן עליה, קצרה יכול-דמים מחודש.

● אנית מלחמה מצרית עצרה בלב ים, לאחר שפתחה עליהן באש, סירות דיג יש' ראליות. ערכה בהן חיפוש. מאחר שהדבר

אירע בים הפתוח, היתה זו הפרה של נוהג בינלאומי.

● כתגובה על הפעולה המצרית השמיע רמטכ"ל ישראל אזהרה חריפה.

תנאי לשיחרור. מאז נעצרה ספינת המפרשים המצרית סמיר במים הטריטוריי' אלים הישראלים בדרום הארץ, התפתחה מל' חמה קרה בין ישראל למצרים סביב חסינות כלי שיט הנתפסים במים טריטוריאליים. בגלל סחר החופים המפותח בין סוריה והלבנון ל' בין מצרים, נכנסות ספינות ערביות למים ישראליים לעתים קרובות, בעיקר מחמת מזג האויר וקלקולים.

למדינת ישראל ישנו הסכם עם סוריה והל' בנון לפיו מוחזרות ספינות תועות לארצן, באופן אוטומטי, באמצעות ועדות שביתת הנשק המעורבות. הסכם כזה אינו קיים עם מצרים. כתנאי לשיחרור סמיר, תבעה ישראל הסדר בדבר השייט החופי. אך המצרים סרבו,

מוריס פישר (מפארים ליעקרה), יעקב צור (מבואנוס-אירס לפאריט), אריה קובובי (מפראג לבואנוס-אירס).

אולם כל המינויים האלה לא היו אלא יד' עות משעממות לעומת הידיעה הגדולה, שהעבירה ועווע קל במשרדים רבים. ראובן שילוח, האיש הממונה על "ענינים מיוח' דים" במשרד-החוץ, יצא את הארץ, יקבל תפקיד של "ציר לענינים מיוחדים" באמריקה או בצרפת.

להזיז את הספינקס. נראה הדבר כי סיום, לפי שעה, של אחת הקאריירות המס' תוריות ביותר במנגנון המדינה. שילוח נח' שב פעם בעיני רבים ל"קארדינל האפור" של מדינות-החוץ, האיש מאחורי הקלעים בממשלה. ידו שלטה על כל האינפורמציה ש' הגיעה לאוני משה שרת ודוד בן-גוריון. ומאחר שגם הגאון הגדול ביותר אינו יכול לנהל מדיניות אלא על-פי האינפורמציה המ'

ביום העצמאות החמשי

התפוצצו המוקשים.

סופקת לו, היו שניים אלה תלויים במידה רבה בשילוח הממושקף, כעל הפנים חסרי התנועה של ספינקס.

שילוח היה כוח-עבודה עצום, אולם חסר כל שיטה. הוא מילא את תפקידו בקפיצות, בסיריית-פתע חטופים. במרוצת השנים גברו ורבו הסענות נגד יעילות עבודתו, והחלפתו בתפקיד הפכה כמעט ודאית. אולם קשה מאד להזיז איש מתפקיד כזה, אפילו כשהמזיז הוא ראש הממשלה בכבודו ובעצמו, כי אין זה כדאי לריב עם איש בעל ידיעות כאלה. אחרי שנה וחצי נמצא, עתה, פתרון נאה של כבוד.

"איסר הקטן". במקומו של שילוח יבוא, כנראה, אדם הידוע עוד פחות לקהל הר' חב, אף כי הוא ידוע מאד בחוגים מצומצ' מים. המועמד: איסר הלפרין, יליד פולין שגדל בהרצליה, מי שהיה קורפורל בחיל הנוטרים ועבר למנגנון ההגנה אחרי שהיכה סמל בריטי שקילל אותו.

הלפרין, שהצטיין בענין אלטלינה (עז סיפק לראש הממשלה את האינפורמציה הדרושה להחלטה מהירה), גר בדירה בת 5 חדרים בצהלה. הוא ידוע בחוגים הקרובים למקצוע

טענו כי בעוד שיכולה להיות סיבה כלשהי לספינה ערבית לעבור לאורך חופי ישראל, אין כל הצדקה טבעית להימצאה של ספינה ישראלית דרומה מעזה, שהרי אין לישראל כל מסחר עם לוב או צפון אפריקה. שני הצדדים התעקשו, המצרים החליטו להוכיח כי גם הם יכולים להפריע לשיט הישראלי. איש לא ראה בפעולה סכנה ממ' שית העלולה להתפתח לסיבוב שני, אם כי עזרה ליצור רקע מתאים ליום העצמאות.

ענינים מיוחדים

של הקרדינל הולך

מכל הפירות הצומחים על עץ הממשלה, אין מתוק מתפקידו של ציר או שגריר. כל אדם בממשלה ובמפלגות, שאינו לוטש את עיניו לכסאו של שר, חולם בלילות על מינוי שיטיס אותו לאוסלו, לוחסינגטון או לראנגון.

השבוע נתברר כי כמה חלומות יתגשמו בקרוב, כשיתחיל מסע-הצירים הישראלי ב' כל רחבי העולם, וצירויות רבות של המדינה תחלפנה את הבוסים שלהן. בין העוברים: